



ابر قدرت پوشالی؛ از باتلاق جنگ در هرمز تا گرداب مالی در قلب واشنگتن

آمریکا در تله ابربدهی ۴۰ تریلیون دلاری

\$40,050,023,053,682



سرمقاله

صفر، پنجمین فصل متوالی افزایش شدید بازده اوراق دولتی را تجربه می کند. بانک های مرکزی اکنون در تله ای ویرانگر و دوگانه گرفتارند. فدرال رزرو ماه گذشته نرخ بهره را ۰.۲۵ درصد افزایش داد و معامله گران حتی انتظار افزایش های پیاپی تا سال ۲۰۲۷ را در قیمت ها لحاظ کردند. اما گزارش ضعیف اشتغال با ایجاد تنها ۲۹ هزار شغل جدید و رسیدن نرخ بیکاری به ۴.۲ درصد، دست وپای سیاست گذاران را بسته است. اگر نرخ را بالا ببرند، هزینه وام ها سر به فلک می کشد و اگر پایین بیاورند، اذدهای تورم بیدار می شود. اقتصاد غرب بهای سنگینی برای این بن بست می پردازد. مؤسسه های مالی بین المللی برآورد کرده اند که اقتصاد های پیشرفته طی یک سال گذشته ۳.۳ تریلیون دلار فقط برای بهره اوراق دولتی پرداخته اند؛ رقمی حیرت انگیز که از بودجه دفاعی کل جهان و سرمایه گذاری جهانی در انرژی پاک نیز سترگ تر است. پولی که می توانست خرج زیرساخت و رفاه شود، اکنون در کوره بدهی می سوزد.

حاضر نیستند سرمایه خود را برای دهه ها با سودهای نامطمئن قفل کنند. هم زمان، رقبای قدرتمندی نیز وارد میدان شده اند. طبق گزارش رویترز، غول های فناوری برای توسعه هوش مصنوعی و زیرساخت های ابری، امسال بیش از ۲۰۰ میلیارد دلار اوراق منتشر کرده اند که نسبت به سال قبل دو برابر شده است. دولت ها و شرکت ها مانند تشنه هایی هستند که بر سر یک حوض آب رقابت می کنند. هرچه تقاضا برای برداشت آب بیشتر شود، قیمت پول، یعنی همان نرخ بهره، بالاتر می رود. این زلزله خاموش محدود به مرزهای آمریکا نیست و موج گرانی پول سراسر اقتصاد غرب را در می نوردد. بازده اوراق ده ساله فرانسه در ابتدای ماه جاری به نزدیکی ۵ درصد رسید و فاصله سود آن با آلمان، خاطره تارک بجران بدهی منطقه یورو در سال ۲۰۱۲ را زنده کرد. در بریتانیا، سود اوراق سی ساله با عبور از ۶ درصد، رکوردی از سال ۱۹۹۸ ثبت کرد. ژاپن نیز پس از دهه ها خوگرفتن به پول مجانی و نرخ بهره

پس می دهد، اما ارزش واقعی پول سقوط کرده است. بازار اوراق که متوجه این بازی شده، سود بیشتری طلب می کند. جهش بازده اوراق در سه ماهه سوم سال جاری، رکوردی را ثبت کرد که از سال ۱۹۹۴ دیده نشده بود. با این حال، ماشین استقراض آمریکا توقیفی ندارد. وزارت خزانه داری آمریکا برای پوشش کسری بودجه تابستان امسال ۷۳۹ میلیارد دلار استقراض کرد و برای ماه های پایانی سال نیز به ۶۲۸ میلیارد دلار پول تازه نیاز دارد. تا زمانی که نرخ بهره پایین بود، حمل این کوه بدهی آسان می نمود. اما وقتی بازده اوراق از مرز ۵ درصد می گذرد، دولت ناچار است وام های سرسید شده و قدیمی را با وام های بسیار گران تر جایگزین کند و این نقطه شروع یک گرداب مالی بزرگ است. درد سر اصلی واشنگتن، قهر خریداران است. استیوهانکه با استناد به ارزیابی گلدمن ساکس پرده از واقعیتی تلخ برداشت. او بیان کرد در بازار اوراق بلند مدت ده تا سی ساله خزانه داری، تقاضا عملاً تبخیر شده و خریدار جدی وجود ندارد. سرمایه گذاران

در بازارهای مالی همیشه یک قانون نانوشته و قدیمی وجود دارد. تورم، بار بدهکار را سبک و طلبکار را محتاط می کند. امروز این قاعده قدیمی در وال استریت به یک کابوس تمام عیار تبدیل شده است. اقتصاد آمریکا اکنون زیر کوهی از بدهی به بلندی ۴۰ تریلیون دلار نفس نفس می زند. هنگامی که دونالد ترامپ در هفته گذشته در مصاحبه با مجله تایم پیشنهاد داد که با «سطوحی از تورم» می توان این بار سنگین را بسیار سریع سبک کرد، بازارها پاسخی سرد و گزنده دادند. سرمایه گذاران که حساب و کتاب خود را خوب می دانند، در روز پنجشنبه بازده اوراق ده ساله خزانه داری آمریکا را به ۵.۳۴ درصد رساندند؛ رقمی که از سال ۲۰۰۲ تا به امروز سابقه نداشت. منطق بازار در این باره روشن است. فرض کنید دولت ده سال پیش هزار دلار قرض گرفته تا امروز پس بدهد. اگر تورم قیمت ها را دو برابر کند، قدرت خرید آن هزار دلار نصف می شود. دولت به ظاهر همان عدد اسمی را

##اعتراف افسر بازنشسته ارتش آمریکا

آمریکا باید از توهم پیروزی بیرون بیاید

جهان امروز دیگر جهان تک قطبی دهه ۱۹۹۰ نیست و آمریکانمی تواند مانند گذشته اراده خود را به دیگران تحمیل کند. با این حال، بخشی از ادبیات سیاسی و نظامی واشنگتن همچنان بر مبنای همان تصور قدیمی از برتری آمریکا شکل می گیرد.

دانیل دیویس، افسر بازنشسته ارتش آمریکا، با انتقاد از همین نگاه گفت: «بیدار شوید؛ دیگر در سال ۱۹۹۲ زندگی نمی کنیم که به جهان دیکته کنیم چه کند.» او ادعای مقامات آمریکایی درباره «قدرتمندترین ارتش تاریخ» و تهدید به نابودی ایران را نیز توهمی بیش ندانست و هشدار داد اگر آمریکا هرچه زودتر با واقعیت های قرن بیست و یکم روبه رونشود، شکست های راهبردی سنگین تری در انتظارش خواهد بود.

جنگ شکست خورده ایران باعث شد که برای حتی مقامات سابق آمریکا نیز این گزاره اثبات شود که آمریکا قدرت تعیین کنندگی خود را از دست داده است. تجربه دوده گذشته، از عراق و افغانستان تا تحولات اخیر، نیز نشان داده است که میان «توانایی حمله» و «توانایی تحمیل اراده» فاصله بزرگی وجود دارد.

ایران نیز کشوری نیست که بتوان با محاسبات ساده نظامی درباره آن تصمیم گرفت. شاید آنچه آمریکا بیش از هر چیز به آن نیاز دارد، نه سلاح بیشتر، بلکه بازنگری در تصویری است که از قدرت خودش و جهان امروز دارد. ایران قدرت آمریکا را به بدترین شکل ممکن به چالش کشیده است.

قاپ

ادای احترام نایب قهرمان آسیا به سردار دل ها

زهرا زارعی نایب قهرمان دوی ۴۰۰ متر بازی های آسیایی ناگویا بعد از ورود به کرمان، به گلزار شهدا رفت و به حاج قاسم و دختران شهید حادثه تروریستی سالگرد فرمانده جبهه مقاومت ادای احترام کرد.



دشمن شناسی

باید در مقابل دشمن، خود را قوی کنیم

«قدرت های دنیا که شما می بینید با صدای کلفت حرف میزنند، زور میگویند، غلط میکنند، حرف های بد میزنند و زورگویی میکنند، بیشتر از همه به استناد همان سلاح هایی است که دارند؛ آن وقت مادر مقابل اینها بیاییم دست خودمان را خالی کنیم؟ سپاه که پیشرفتهای موشکی خودش را نشان میدهد، نه فقط مایه ی افتخار و مباهات ایرانی ها [است، بلکه] وقتی این موشک های سپاه با این دقت و با این زیبایی آزمایش میشود، خیلی از ملت های آزادی خواه دُور و بر ما که دلشان از آمریکا و از رژیم صهیونیستی خون است، خوشحال میشوند. وقتی اینها انجام میگیرد، ما بیاییم اینها را بگوئیم و بگوئیم آقا! امروز دیگر روز موشک گذشته! نه، روز موشک نگذشته. دشمن دائم در حال به روز کردن خود و آماده کردن خود است، [بعد] ما اینجا ساده لوحانه خودمان را عقب بکشیم و بگوئیم نه. مثل اول انقلاب که اف چهار ده های ما را میخواستند پس بدهند و بنده نگذاشتیم... امروز هم بعضی ها همین آهنگ را پیش گرفته اند که موشک می خواهیم چه کار کنیم، روزگار روزگار موشک نیست! پس روزگار چیست آقا؟ [امروز] روزگار همه چیز است. روزگار مذاکره هم هست؛ باید در مذاکره قوی بود و جوری باید مذاکره کرد که بعد سرمان کلاه نرود. اینکه ما مذاکره نکنیم، روی کاغذ بیاوریم، بنویسیم، امضا کنیم، بعد آنها هم به حسب ظاهر یک کاری انجام بدهند منتها تحریمها بر طرف نشود و تجارت راه نیفتد، پیدا است که یک اشکالی در آنجا هست؛ نباید بگذاریم این اشکالات به وجود بیاید و در آنجا هم باید خودمان را قوی کنیم.» ۱۳۹۵/۰۱/۱۱